

да сѧ противѣ. Страхъ и ѹжасъ распространѣса по всеѣ землѣ. Израїлтѧне не сѧ можели да постигнатъ, защо ѣ Богъ проводилъ на нѣхъ таково велико злополѹчїе. Країно страхопочитанїе имали сѧ ко КувотѸ Завѣта. Снъ имъ ѣ былъ Свѧтыѧ; имали сѧ го междѸ собою — но пакъ това нищо не имъ помогна. Това ѣ затѸ было, понѣже страхопочитанїе това не имъ было чисто и отъ сердца. Снѣ сѧ, во истиннѸ, Ковчегъ, въ коемъ сѧ сохранѧвали заповѣди Божїѧ, съ златомъ оковѧли; обаче не сѧ исполнѧвали тѧѧ заповѣди. ВѸто отъ гдѣ имъ ѣ злополѹчїе!

СамѸилъ въ тѣсноти той имъ быде Иззавѣтель. Снъ собрѧ распрѣснатыѧ, совѣмъ малодѸшїю преданныѧ, Народъ. Найпѧже ги преобрати отъ заблѸжденїѧ; показѧ имъ, какво може да ги спасѣ. Яко сѧ обратѣте, речѣ имъ, отъ всего сердца къ БогѸ, и всѧчески быдите покорни Божїимъ заповѣдемъ; тогда ще вы иззавѣи Богъ отъ рѣкъ Фїлїстїманскихъ.

Народъ отъ великѧ жалости и покаѧнїѧ весь той дѣнь не вкѣси нищо. Согрѣшили сме БогѸ, вѣкнаха вси ѣдиногласно! — СамѸилъ заклѧ агне и го принесе БогѸ на жѣртвѸ съ прошенїемъ милости и помози. Господь Богъ ѹ-